

Арач (ата) = Харач. Данок на глава, който харачи.
считав в турско племъха особено от държави в
данци редовно ведна година за право да посяг
тавни се на грама и т.д.; в захващаха да
платят арач от 10-та година на възраст на
си, т.е. до 12-та, а племъха с еднородни арач, закон-
но 2 1/2 гр. а от 12 год. до 15-16, по четвърта арач.
7 1/2 гр. а от 15 год. захващаха вече да платят
половин арач 15 гр. от 15 год. до 19, а от този
възраст племъха редовно една или две арач
по 30 гр. на глава, които турски реда има и в
кни донаси от 19 год. до 65, а по богатства по
племъха са во или пари племъха една или две арач,
висок арач по 65 гр. Законно днес установено на
вече турско редовно 12 до 15 год. да платят ста-
ндия (книма само платят) от 15 до 20 разведи
арач, и после вече редовно изд арач, една по 30
гр. и една по 60. Но злочаст рѣдката преди 1855
дъха племъха по видето до 65-та година зема-
ха до 75 и 80 или по-малко до 65-та и 80 кой-кой
арач, а дъха и карими на 65 гр. една на
33, от 15 год. т.е. до 12 вземаха или половин, от 12
до 10 четвърта, а от 10 год. на долу вземаха или
спадна парича дору до 5-год. и започва араче-
рити в, и таха особено на мърка, и първо тая
мърка и първо тая мърка арвираха на мър-
кити дъга главити, много не се подира глава
та в мърка тая, вземаха му с еднородни паричи;
така му от 5 години на горъ дъга турско се
мъркаше от еднородна. От 1856 промънаха
арачи и в да недели аскерне и в дъга мърка в рѣс
арчи и в да си ги разведи мърка, а вно
мърка рѣдката по мърка на ставаха; но пак от 18
год. на горъ по 65 и 70 редовно племъха по 33
и по 37 гр. беден ли арач.

Арачери (ата) по мърка по мърка арач се-
бе си да еднородни арачи в. Преди 1840, а на редъ
и преди 1820, мърка ^{и мърка} и управител в турско
се наричаха дени и вкои воеводи; в захваща-
ха или племъха на правителството от
двене данок за ввскон окръг, а в еднородна
и мърка тая, еднородна като дени и вкои
турско воевод, верни по мърка се в, а харачи
и други дари в; а в първо рѣдката частно
арачи в да ги еднородни, които ги закупил. Вскон
турско вкои вкои мърка тая арач и вкои
и вкои вкои вкои вкои; Защо по вкои мърка в
дъга вкои тая по хващаха и му да вкои дъга
харач, а често и вкои вкои ги по вкои тая

Арачери (ата) = арачери на арачери, дени и вкои
уравител арачери, 7. 187 и 218.

Арачери (ата) по мърка по мърка арачери